

МАЛКИЯТЪ МУЗИКАНТЪ

(Истинска случка)

Това се случи въ единъ голѣмъ градъ. По една отъ улицитѣ, която водѣше за църквата, вървѣше едно дванадесетгодишно момче. То се движеше весело, унесено въ една хубава пѣсень, която звучеше въ ушитѣ му.

Като наближи площада, то дочу звуци на приятна музика, заглушавана отъ шума на минаващитѣ файтони и автомобили,

Неволно детето се запжти къмъ посоката, откъдето се носѣха звуцитѣ и се доближи до църквата.

При входа ѝ стоѣше единъ старецъ съ окжсани дрехи, съ дълга бѣла брада, съ впитъ къмъ земята погледъ. На връвѣ, окачена на врата му, висѣше паничка, въ която имаше само една медна пара.

Той крепѣше съ брадата си цигулката и съ треперѣща рѣка свирѣше нѣкаква тжжна пѣсень.

Момчето се спрѣ и съ съжаление се вгледа въ стареца. Хората го отминаваха небрежно и никой не се спираше да му подаде нѣщо.

На момчето се искаше да му помогне, но нѣмаше нищо.

Изведнѣжъ го озари една щастлива мисълъ. То се приближи къмъ стареца и тихо му каза :

— Дай ми за малко цигулката си.

Старецътъ мълчеливо я подаде.

Момчето я пое леко, настрои я и започна да свири. То свирѣше чудесно.

Минавачитѣ се заспираха. — Едни се чудѣха, като гледаха тъй добре облѣченото момче да свири до просека, а други искаха да послушатъ хубавата музика.